

Starosta Radomszczański
97-500 RADOMSKO
ul. Leszka Czarnego 22

Z A Ł A C Z N I K
do postanowienia decyzji
Starosty Radomszczańskiego
z dnia 19.03.2021
Nr 192/2021

Z up. STAROSTY
Ewa Gajler
CZŁONEK ZARZĄDU

**Projekt remontu konserwatorskiego dachu zabytkowego kościoła
p.w. św. Bartłomieja Apostoła w Dobryszycach.**

Kategoria obiektu budowlanego: X

Adres inwestycji: ul. Wolności 1,
97-505 Dobryszycy
powiat radomszczański, woj. łódzkie.
działki nr ewid. 1971, obręb 4

Inwestor: Parafia Rzymsko-Katolicka p.w. św. Bartłomieja Apostoła,
ul. Wolności 1, 97-505 Dobryszycy
powiat radomszczański, woj. łódzkie.

Jednostka projektowania: Biuro Budownictwa,
95-020 Stróża, ul. Tenisowa 34

Zespół autorski:

Architektura:

mgr inż. arch. Jacek Sokołowski upr. proj. nr 90/83/WML

mgr inż. arch. JACEK SOKOŁOWSKI
upr. proj. nr 90/83 WML
w spec. architektonicznej bez ograniczeń
ul. Studzińskiego 53 m. 14, 91-498 Łódź
tel. 503 124 290

Konstrukcja:

dr inż. Jan Kozicki upr. proj. nr 268/85/WML

mgr inż. Elżbieta Habiera-Waśniewska
Uprawnienia do projektowania bez ograniczeń
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej
LOP/2126/POOK/13
tel. 607-993-595

Dr inż. JAN KOZICKI
bud. z § 2.1 pkt 1 i § 13.1 pkt 2 nr 268/85/WML
upr. bud. z § 5.1 pkt 1 i § 13.1 pkt 1 nr 167/86/WML
91-456 Łódź, ul. Łódzka 102/116 m. 22
tel. 42 661-90 00

Zagadnienia konserwatorskie:

mgr inż. Bogdan Mincikiewicz upr. konserwatorskie nr 13/ 97

Bogdan Mincikiewicz
mgr inż. Bogdan Mincikiewicz
- upr. bud. 359/94/WML
- upr. do prowadzenia robót w obiektach
architektury zabytkowej nr 13/97

październik 2020 r.

Zawartość opracowania:

		Skala	Strona
A	Architektura.		
I	Opis techniczny.		1-12
II	Informacja BIOZ.		13-16
III	Informacja o obszarze oddziaływania obiektu.		17-18
IV	Rysunki:		
01	Sytuacja.	1:1000	19
02	Rzut dachu – inwentaryzacja uszkodzeń.	1:100	20
03	Dach. Widok od strony pn- wsch. Inwentaryzacja uszkodzeń.	1:100	21
04	Dach. Widok od strony pd- zach. Inwentaryzacja uszkodzeń.	1:100	22
05	Dach. Widok od strony pd- wsch. Inwentaryzacja uszkodzeń.	1:100	23
06	Dach. Widok od strony pn- zach. Inwentaryzacja uszkodzeń.	1:100	24
07	Dach. Przekrój A-A. Inwentaryzacja.	1:100	25
08	Sufit - inwentaryzacja uszkodzeń.	1:100	26
09	Rzut dachu – naprawy.	1:100	27
10	Dach. Widok od strony pn- wsch. Naprawy.	1:100	28
11	Dach. Widok od strony pd- zach. Naprawy.	1:100	29
12	Dach. Widok od strony pd- wsch. Naprawy.	1:100	30
13	Dach. Widok od strony pn- zach. Naprawy.	1:100	31
14	Dach. Przekrój A-A. Wymiana pokrycia i naprawy.	1:100	32
15	Lukarna wentylacyjna.	1:25	33
16	Wentylacja poddasza w kalenicy.	1:5	34
B	Załączniki		
	Wytyczne konserwatorskie.		35-37
	Uprawnienia projektowe.		38
	Zaświadczenie przynależności do izb zawodowych.		39
	Oświadczenie.		40
	Decyzja konserwatorska.		41-42
C	Konstrukcja.		41-43
D	Projekt remontu instalacji odgromowej.		43-50

Opis techniczny
do projektu remontu konserwatorskiego dachu zabytkowego kościoła p.w. św. Bartłomieja
Apostoła w Dobryszycach.

1. Zakres opracowania.

Opracowanie obejmuje:

- ocenę stanu technicznego więźby dachowej i pokrycia dachu oraz projekt ich naprawy,
- ocenę stanu technicznego sufitu kościoła z uwzględnieniem stanu detalu architektonicznego, powłok malarskich oraz projekt remontu.

2. Materiały wyjściowe.

- a/ umowa z Inwestorem,
- b/ wizja lokalna wraz z odkrywkami i oceną stanu technicznego, wrzesień 2020 r.,
- c/ karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa, listopad 1991 r., autor: Krzysztof Stefański.
- d) zalecenia konserwatorskie - pismo WUOZ-PT-A.5142.50.2018.RF z dnia 20.02.2018 r.,
- e) uzgodnienia z Inwestorem,
- f) uzgodnienia z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków w Łodzi,
- g) Praca magisterska "Dzieje miejscowości i parafii Dobryszyc w okresie niewoli narodowej", Baryś Arkadiusz, Częstochowa 2001 r.,

3. Lokalizacja.

Budynek zlokalizowany jest w miejscowości Dobryszyc, gmina Dobryszyc, w powiecie radomszczańskim, przy ul. Wolności 1. Kościół usytuowany jest osią podłużną w kierunku północny-wschód- południowy zachód. Z ulicy Wolności prowadzi do niego szeroka aleja. Cmentarz przykościelny na planie prostokąta, otoczony jest od strony północno-wschodniej i południowo-zachodniej murem kamienno-ceglanym i przylega do działki, na której usytuowana jest plebania i zabudowania gospodarcze, pozostała jej część użytkowana jest rolniczo. Od strony południowo-wschodniej kościoła usytuowana jest współczesna murowana dzwonnica. Wokół kościoła usytuowana jest droga procesyjna. Za murem, od strony południowej zlokalizowany jest parking.

Właścicielem nieruchomości jest Parafia Rzymsko-Katolicka p.w. św. Bartłomieja Apostoła należąca do dekanatu Sulmierzyce, archidiecezji częstochowskiej.

4. Dane historyczne.

Pierwszy kościół drewniany i parafia istniały już w 1460 r. Obecny kościół został wzniesiony w roku 1826 przez Teodora Szczuckiego według projektu wykonanego przez budowniczego Komisji Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Hilarego Szpilowskiego w stylu neoklasycyzmu. W roku 1871 wnętrze kościoła uległo spaleniowi. Zniszczone zostały ołtarze, strop i część wyposażenia. Odbudowę prowadzoną według wskazań budowniczego powiatu radomszczańskiego Symgorjana Szpadkowskiego zakończono w roku 1880. W trakcie odbudowy przekształcono fasadę dobudowując przypory z kolumnami oraz przebudowując wieżę. Powiększono także okna w nawie oraz przebito wejście boczne od wschodu z dobudową schodów. Przy okazji remontu zmieniono dach kościoła. W miejsce pokrycia

gontami zamontowano blachę malowaną w kolorze czerwonym. W 1881 kościół został konsekrowany. W 1975 r. kościół odnowiono i wykonano nowe pokrycie dachu.

Kościół jest wpisany do rejestru zabytków pod numerem 156 z dnia 27.12.1967 r.

5. Opis budynku.

Kościół jest jednonawowy, założony na planie prostokąta. Do prezbiterium usytuowanego od strony południowej przylega od wschodu zakrystia, a od zachodu pomieszczenie gospodarcze. Oba pomieszczenia są nieznacznie wysunięte przed boczne elewacje podłużne tworząc pseudoryzaloty. Od strony północno-wschodniej usytuowana jest trójdzielna kruchta wejściowa, do której z obu stron przylegają przedsionki boczne również wysunięte przed elewacje boczne w formie ryzalitów. W przedsionku zachodnim usytuowana jest klatka schodowa prowadząca na chór, a w przedsionku wschodnim wejście boczne.

Budynek nakryty jest dachem dwuspadowym o kącie nachylenia około 25 stopni. Tuż za elewacją frontową usytuowana jest wieża o podstawie kwadratowej, zwieńczona ośmiobocznym hełmem gruszkowym i zakończona metalowym, cebulastym hełmem z kulą i krzyżem. W rejonie nad łukiem tęczowym usytuowana jest sygnaturka na planie sześciokąta, zwieńczona metalowym, cebulastym hełmem z kulą i krzyżem.

Wymiary budynku: długość - 24.8 m, szerokość - 12.3 m.

Wymiary nawy: długość - 12.2 m szerokość - 10.87 m, wysokość - 7.7 m,

Ściany kościoła wymurowane są z cegły ceramicznej i otynkowane. Stropy płaskie drewniane na belkach drewnianych z podsufitką z desek, na których wykonane są tynki na trzcinie. Wieżba dachowa drewniana wieszarowa, jednowieszakowa z zastrzałami, płatwią kalenicową i płatwiami połaciowymi podpartymi na części dachu nad prezbiterium kozłami ukośnymi. Konstrukcja wieży i sygnaturki słupowa, drewniana z zastrzałami.

Budynek wyposażony jest w instalację: elektryczną, odgromową oraz ogrzewanie.

Elewacja frontowa w formie prostokąta, zwieńczonego wysokim tympanonem, wsparta jest czterema przyporami, usytuowanymi po dwie z każdej strony wejścia głównego. Z przypór wyrastają kanelowane kolumny nakryte kwadratowymi gzymsami. Na nich usytuowane są pełnoplastyczne figury czterech ewangelistów. Trójkątny szczyt tympanonu oddzielony jest u podstawy wydatnym, profilowanym gzymsem z kostkami. Pozostałe boki szczytu również są obramowane niewielkim gzymsem. W środkowej części tympanonu znajduje się płycina, w której usytuowana jest płaskorzeźba Chrystusa w pozie oranta. Do prostokątnego wejścia głównego usytuowanego w osi elewacji frontowej prowadzą okazałe, zajmujące prawie całą szerokość frontu schody. Nad drzwiami wejściowymi znajduje się profilowany gzyms a nad nim tondo z płaskorzeźbą głowy Najświętszej Marii Panny.

Elewacje boczne oraz elewację tylną obiega gzyms wieńczący oraz cokół zwiększający swoją wysokość w kierunku północnym z uwagi na spadek terenu. Ryzaloty obu elewacji bocznych oraz elewacja tylna podzielone są dodatkowo gzymsem kordonowym biegnącym w poziomie parapetu półkolistych okien górnych. W osiach tych okien w elewacji południowo-wschodniej usytuowane są prostokątne otwory drzwiowe, a w elewacji północno-zachodniej prostokątne okna. W osi elewacji tylnej nad gzymsem kordonowym usytuowana jest półkoliście sklepiona blenda okienna, a nad nią, nad gzymsem wieńczącym, w szczycie trójkątnym pięciokątna płycina. Nawa doświetlona jest wysokimi, sklepionymi półkoliście oknami, obramionymi górą profilowaną opaską, po trzy w każdej z elewacji bocznych.

6. Stan zachowania.

6.1. Dach i więźba dachowa.

Więźba dachowa.

Stan elementów więźby jest dość dobry, wymagający remontu. Nieznaczna część elementów więźby została wymieniona na nowe, podczas ostatnich remontów. Brak jest widocznych ugięć konstrukcji. Złącza między elementami w większości na czop pełny, przekładkę prostą. Złącza kołkowane.

Część elementów więźby ma pęknięcia wzdłuż ich długości. Stwierdzono ślady żerowania owadów na więźbie. Zniszczony jest fragment konstrukcji w miejscu przecieków między ścianą szczytową nawy a wieżą, konstrukcja drewniana wieży w miejscu przecieków oraz przedostawania się wody przez źle zabezpieczone otwory pod kopułą wieży, częściowo belki wiązarowe/stropowe, końcówka płatwi, końcówki krokwi. Elementy te w większości zniszczone są powierzchniowo.

Niektóre belki stropowe w obszarze wieży zostały wzmocnione przez obalowanie balami o przekroju 5/20 cm.

Uszkodzenia biologiczne i fragmenty spróchniałe występują w warstwie bieli. Badanie ostrym narzędziem stanu twardzieli w fragmentach spróchniałych elementów drewnianych nie potwierdziło ich złego stanu.

Wykonana z płaskowników konstrukcja stalowa łącząca wieszak z naciągami do którego mocowane są belki stropowe w pełnych wiązarach została naderwana w wieszaku, co wymaga wykonania odpowiedniego wzmocnienia.

Sygnaturka wykonana jest z drewna tartego oparta na konstrukcji belek stropowych oraz murowanym cokole obciążającym łuk tęczy między prezbiterium a nawą.

Brak jest w obszarze więźby pomostów komunikacyjnych do prowadzenia przeglądów.

Przegląd w obszarze nawy głównej, prezbiterium, przeprowadzony był z poziomu podestów i obejmował elementy do wysokości około 2 m. Nie było dostępu do wyższych fragmentów więźby (w szczególności sygnaturki i wieży) i nie można wykluczyć występowania tam zniszczeń wymagających przeprowadzenia napraw. Ze względu na brak dostępu do fragmentów więźby mających styczność ze ścianami nie można obecnie dokładnie ocenić stanu technicznego takich elementów jak: namurnica, belki leżące na murze, końcówki krokwi. Zakładać należy, że ze względu na wieloletnie użytkowanie elementy te mogą wymagać naprawy lub wymiany.

Nie było również dostępu do więźby na kopule wieży i sygnaturki. Określenie stanu konstrukcji w tych obszarach możliwe będzie dopiero po odkryciu dachu.

Stan więźby jest wynikiem niewystarczającej wentylacji przestrzeni poddasza, co sprzyja rozwojowi drewnojadów.

Część stropu szczególnie w obszarze przy wieży zasypana jest śmieciami i rozrzuconymi płytami wełny mineralnej.

Ocena mykologiczna.

W miejscach przecieków drewno więźby dachowej ma podwyższoną wilgotność. Na części elementów więźby stwierdzono oznaki aktywnych żerowisk spuszczela pospolitego. Nie stwierdzono porażenia elementów więźby przez grzyby i pleśnie. Stwierdzono niewystarczającą wentylację przestrzeni poddasza, co może prowadzić do rozwoju drewnojadów oraz grzybów.

Pokrycie dachu.

Pokrycie dachu wykonane w latach 70-tych ubiegłego wieku z blachy ocynkowanej na rąbek stojący zniszczone i skorodowane w złym stanie technicznym, pomalowane w kolorze czerwonym. Rynny, rury spustowe z blachy ocynkowanej, zniszczone, skorodowane, w stanie awaryjnym, z dziurami. Brak obróbki przyściennej na połączeniu dachu ze szczytem. Zniszczona obróbka cynkowa zabezpieczająca szczyt kościoła. Na połaci północno-wschodniej zamontowany został współczesny komin z blachy nierdzewnej wymagający obrobienia ponad połacią oraz zabezpieczenia w obszarze poddasza. Natomiast na połaci południowo-wschodniej zlokalizowany jest współczesny, murowany komin z nakrywą betonową w dość dobrym stanie. Obróbka komina z papy termozgrzewalnej.

Pokrycie sygnaturki w dostatecznym stanie technicznym, wykonane prawdopodobnie z pomalowanej blachy cynkowej. Blacha pofałdowana ze śladami licznych napraw. W obszarze króla pod kulą, blacha jest rozpięta i woda deszczowa dostaje się bezpośrednio pod pokrycie. Brak żaluzji między słupami powoduje przedostawanie się wody opadowej do wnętrza poddasza.

Pokrycie wieży w złym stanie technicznym, wykonane prawdopodobnie z pomalowanej blachy cynkowej. Blacha pofałdowana ze śladami licznych napraw. Zniszczony fragment pokrycia na połączeniu szczytu z wieżą oraz w narożniku wieży powoduje zalewanie więźby wodą opadową. Źle wykonane żaluzje między słupami nie spełniają swojej roli, woda opadowa przedostaje się na poddasze, co jest szczególnie widoczne w złym stanie konstrukcji drewnianej u podstawy wieży.

Zniszczona instalacja odgromowa na dachu. Krzyże na wieży i sygnaturce w średnim stanie technicznym, wymagające demontażu i przeprowadzenia pełnej renowacji i po jej zakończeniu ponownego montażu. Kule po krzyżem w dobrym stanie technicznym. Konieczny jest ich demontaż i renowacja.

6.2. Sufit.

Sufit w obszarze nawy i prezbiterium wykonany w postaci tynku na trzcinie, przymocowanego do deskowania. Deskowanie przymocowane jest z kolei do drewnianych belek stropowych. Sufit spękany w szczególności na obwodzie, w obszarze łuku tęczowego oraz wzdłuż opuszczonej belki nadciagu, podwieszanej na poddaszu do wieszaków konstrukcji wieszarowej. W narożniku południowo-wschodnim nawy odpadł fragment tynku. Obecnie, ze względu na brak dostępu trudno jest określić stan techniczny sufitu. Możliwość taka powstanie po ustawieniu rusztowań. Ze względu na widoczne spękania zakładać należy, że konieczne będzie wykonanie miejscowych lub większych napraw tynków i podsufitki, która poprzez korozję drutu spinającego trzcinę lub korozję gwoździ mocujących może odpajać się od deskowania. Po ustawieniu rusztowań możliwe będzie również wykonanie niezbędnych badań stratygraficznych warstw malarskich oraz badań na obecność polichromii. Wyniki tych badań będą w ostateczności wyznaczać możliwe kierunki prowadzenia napraw.

7. Rozwiązania projektowe.

7.1. Dach i więźba dachowa.

Obecne pokrycie dachu zgodnie z białą kartą zamontowane zostało około 1975 roku. Pokrycie to z blachy ocynkowanej jest w stanie nie pozwalającym na jego naprawę i konserwację.

Nowe pokrycie dachu zostanie wykonane z blachy cynkowo-tytanowej, co jest zgodne z historycznym pokryciem wykonanym w XIX wieku z blachy. Zgodnie z warunkami określonymi w wytycznych konserwatorskich pokrycie zostanie wykonane z formatek blachy

zblizonych do obecnie istniejących. Przy okapie zamontowany zostanie dodatkowo płotek przeciwniegowy, co pozwoli na zabezpieczenie rynny przed zsuwającym się lodem i śniegiem.

Pokrycie sygnaturki oraz wieży wykonane z blachy cynkowej ze względu na wieloletnie użytkowanie należy wymienić na nowe pokrycie z blachy cynkowo-tytanowej, w podobnym do obecnego układzie lub całość w „karo” zgodnie z wytycznymi konserwatorskimi.

Ze względu aktywne miejsca żerowania drewnojadów i niewystarczającą wentylację przestrzeni poddasza, konieczne jest oprócz przeprowadzenia impregnacji więźby środkami owadobójczymi, wprowadzenie na dachu elementów które w znaczny zakresie poprawią wentylację tej przestrzeni. Planowane jest wykonanie szczeliny wentylacyjnej pod okapem dachu pozwalającej na nawiewanie powietrza oraz szczeliny wentylacyjnej wywiewnej w kalenicy obudowanej w technologii firmy Rhenezink. Dodatkowo konieczne jest wykonanie w połaci lukarn wentylacyjnych wraz z żaluzjami, które pozwolą na swobodną wentylację przestrzeni poddasza, a tym samym ograniczą lub zapobiegą rozwojowi owadów - szkodników drewna.

Dodatkowo w obszarze sygnaturki i wieży należy zamontować nowe żaluzje zapewniające wentylację i zapobiegające przedostawaniu się wody opadowej w obszar więźby dachowej.

Naprawy więźby należy prowadzić przy użyciu oryginalnych technik ciesielskich, wzmocnienia należy wykonywać poprzez obalowanie.

Po rozpoczęciu prac należy przeprowadzić przegląd więźby w obszarach do których nie było dostępu podczas projektowania przy udziale autorów opracowania oraz przewidzieć konieczność wykonania w tych obszarach napraw, wzmocnień, itd., wg zakresu uzgodnionego z autorami opracowania.

Więźba dachowa.

Naprawy winny być wykonane w technice restauratorskiej, tradycyjnymi metodami ciesielskimi. Naturalnych pęknięć nie należy flekować, jak również nie flekować gniazd po odjętych elementach. Starać się pozostawiać oryginalne znaki ciesielskie. Uzupełniane elementy powinny mieć znaki wskazujące o przeprowadzonej interwencji. Ze względu na brak dostępu do fragmentów więźby mających styczność ze ścianami nie można obecnie dokładnie ocenić stanu technicznego takich elementów jak: namurnica, belki leżące na murze, końcówki krokwi. Po odkryciu okapu dachu, co jest związane z planowaną wymianą pokrycia i czyszczeniu konstrukcji więźby, należy dokonać ponownego przeglądu więźby. Dopiero po takim sprawdzeniu wraz z nadzorem autorskim może być podjęta decyzja o naprawie lub wymianie elementu lub jego fragmentu. Niewielkie uszkodzenia bieli, jak również niewielkie uszkodzenia końcówek, nie upoważniają do wymiany całych elementów. Zniszczonej bieli nie usuwamy, sprawdzamy jedynie cienkim narzędziem głębokość uszkodzeń, w celu sprawdzenia wielkości nośnej konstrukcyjnie dla danego elementu. Obluzowane złącza uzupełniamy klinami bądź kołkami. Nie można nabijać blach oraz stosować łączników z tworzyw sztucznych.

Zakres prac naprawczych:

- Usunięcie ze stropu gruzu będącego pozostałością m.in. wymiany pokrycia dachu, folii, gniazd ptaków itd. Szczególnie elementy takie pozostały przy wieży.
- Usunięcie z podestów oraz elementów więźby odchodów ptaków i nietoperzy. Oczyszczenie pierwotnej powierzchni więźby, belek drewnianych, podestów z brudu, zacieków przy użyciu szczotek drucianych. Przedmuchanie sprężonym powietrzem oraz oczyszczenie odkurzaczem przemysłowym.
- Uzupełnienie ubytków i zniszczonych fragmentów więźby flekami z odpowiednio dobranego gatunku drewna. Naprawy winny być wykonane w technice restauratorskiej.

Naturalnych pęknięć nie flekować, jak również nie flekować gniazd po odjętych elementach. Starać się pozostawiać oryginalne znaki ciesielskie. Nie naprawiać ociosanych już elementów więźby.

- Naprawa konstrukcji więźby i stropu zgodnie z projektem konstrukcyjnym.
- Wymiana zniszczonych desek podestu, dobicie gwoździami lub wkrętami odpornymi na korozję poluzowanych elementów podestów.
- Zabezpieczenie powierzchni drewna przed czynnikami biologicznymi i pożarem poprzez nasączenie preparatem Ocean 441 B w wersji bezbarwnej lub innym równoważnym.
- W przypadku braku możliwości flekowania elementów opartych na ścianach oraz wszystkie spróchniałe fragmenty konstrukcji należy wzmocnić za pomocą bezbarwnego preparatu np. PU-HOLZVERFESTIGUNG firmy Remmers. Preparat nie zawiera rozpuszczalnika, jest środkiem do wzmocnienia drewna polecany do wzmacniania starych, spróchniałych elementów drewnianych, przy renowacji starych elementów o wartości historycznej od wewnątrz i na zewnątrz. Zaletami środka wzmacniającego są: odporność na działanie pary wodnej, głęboka przenikalność w tkankę drewna dzięki niskiej lepkości i zapobieganie nowym atakom grzybów i owadów. Środek ten stanowi podkład do przyczepności masy reprofiliującej.
- Na fragmentach elementów konstrukcji zaatakowanych przez owady zastosować rozpuszczalnikowy preparat do zwalczania insektów np. Multi GS firmy Remmers. Preparat jest rzadkim, płynnym, prawie bezwonny, środkiem ochrony drewna o długotrwałej skuteczności. Zaletami środka jest głęboka przenikalność w tkankę drewna. Środek ten może być stosowany w pomieszczeniach nie mających charakteru mieszkalnego i na zewnątrz. Sposób stosowania: dwu-trzykrotne malowanie pędzlem, nasycanie przez wywiercone otwory zgodnie z instrukcją.
- Namurnice nadwieszane nad ścianami, podklinować klinami, deskami, itp. stosując przekładkę z papy na murze. Zewnętrzna deskę/belkę obwodową o którą opierają się przypustnice sprawdzić i ewentualnie naprawić lub wymienić w zależności od jej stanu technicznego.
- Namurnice w nawie wmurowane w ścianę - brak możliwości określenia ich stanu.

Pokrycie dachu z blachy.

Zakres prac:

- Remont murowanego komina polegający na naprawie i malowaniu tynków, wykonanie obróbki nakrywy komina z blachy cynkowo-tytanowej o grubości minimum 0,7 mm na pasie usztywniającym z blachy ocynowanej.
- Rozebranie istniejącego pokrycia z blachy. Wymianę pokrycia należy prowadzić fragmentami, w celu zapobieżenia możliwości zalania obiektu wodami opadowymi. Odkrytą połąć dachu należy zabezpieczyć plandekami.
- Demontaż deskowania.
- Naprawa zniszczonych elementów więźby do których będzie dostęp po odkryciu dachu, zgodnie z opisem w poprzedniej części dotyczącej więźby dachowej.
- Zabezpieczenie fragmentów więźby do których będzie dostęp po odkryciu dachu przed czynnikami biologicznymi i pożarem poprzez nasączenie preparatem Ocean 441 B w wersji bezbarwnej lub równoważnym oraz preparatem owadobójczym.
- Ułożenie deskowania z desek impregnowanych bezbarwnie o grubości 25mm. W obszarze kalenicy nie wykonywać deskowania na szerokości około 10 cm w celu zapewnienia możliwości wentylacji poddasza.
- Impregnacja deskowania.
- Wykonanie szczeliny wentylacyjnej pod rynną, między pierwszą deską a murem.

- Wykonanie obudowy wywiewnej szczeliny wentylacyjnej w kalenicy zgodnie z rysunkiem szczegółowym.
- Wykonanie otworów w połaci oraz wykonanie lukarn wentylacyjnych z żaluzjami zgodnie z rysunkiem szczegółowym.
- Wykonanie pokrycia wstępnego z samoprzylepnej podkładowej papy termozgrzewalnej, wywiniętej na ściany i komin.
- Ułożenie na papie maty strukturalnej pod blachę AIR-Z firmy Rheinzink lub równoważnej. Mata ta ma zapewnić przestrzeń wentylacyjną pomiędzy blachą a papą.
- Wykonanie pokrycia pasa nadrynnowego/ gzymsu z blachy cynkowo-tytanowej grubości minimum 0,7 mm. Wszystkie obróbki mogą być mocowane wyłącznie gwoździami odpornymi na korozję.
- Wymienić rynny na cynkowo-tytanowe o średnicy 150 mm na uchwyty ocynkowane z noskami wpuszczanymi w wulstwy rynny, rozstaw haków - 50 cm, spadek rynny - około 0,5%, przy długości rynny powyżej 15 m zamontować systemową dylatację.
- Wszystkie rynny w obszarze nawy i prezbiterium dodatkowo zabezpieczyć przed możliwością uszkodzenia przed zsuwającym się śniegiem i lodem, poprzez montaż płotków przeciwsniegowych ocynkowanych lub aluminiowych np. firmy Rees, mocowanych do rąbka.
- Wykonanie obróbki okapowej/pasa zaczepowego z blachy j.w.
- Zamontować pas nadrynnowy z blachy cynkowo-tytanowej, o zmiennej szerokości w zależności od spadku rynny.
- Wymienić rury spustowe na nowe wykonane z blachy cynkowo-tytanowej o średnicy 120 mm.
- Ułożyć na połaci pokrycie formatkami z blachy cynkowo-tytanowej grubości 0,7 mm zbliżonych wymiarowo do obecnie istniejących, w technologii na podwójny rąbek stojący. Mocowanie do dachu za pomocą nierdzewnych hafr (łapek), mocowanych do deskowania odpornymi na korozję wkrętami. Poniżej określone są strefy mocowania pokrycia wraz z podaniem minimalnych ilości hafr do mocowania blachy:
Minimalna ilość hafr na 1 m² połaci oraz określenie stref mocowania na dachu (a - długość budynku, b- szerokość budynku):
 - narożnik 10 szt./m² - strefa narożna a/16-b/16,
 - brzeg 6 szt./m² - strefa brzegowa a/8-b/8 oraz również kalenica dachu,
 - środek 4 szt./m².
- Wykonać nowe dwuczęściowej obróbki blacharskiej na połączeniu połaci ze ścianami, kominem oraz obróbki szczytowe.
- Wykonać obudowę komina na połaci północno-wschodniej blachą cynkowo-tytanową.
- Zdemontować pokrycie ogniomuru z blachy. Nową obróbkę blacharską ogniomuru wykonać z blachy cynkowo-tytanowej o grubości minimum 0,7 mm, montowanej na rąbek stojący. Zapewnić usztywnienie ww. blachy, poprzez zamontowanie pasa usztywniającego z blachy stalowej ocynkowanej, mocowanego mechanicznie za pomocą kołków rozporowych. Obie obróbki kleić do podłoża klejem do blachy Enkolit firmy Enke. Naprawić lub wykonać nową wylewkę z zaprawy cementowej pod obróbką. Zapewnić odpowiedni spadek wylewki.
- Przed wykonaniem pokrycia dachu przeprowadzić renowację tynków ogniomurów, szczytów od strony dachu wg następującego zakresu: oczyszczenie tynków z farby, wymiana odparzonych tynków, nałożenie szpachli mineralnej i malowanie farbą silikatową w kolorze uzgodnionym z nadzorem konserwatorskim, na podstawie wykonanych uprzednio badań kolorystycznych tynków.
- Wymienić instalację odgromową zgodnie z projektem.

Zakres prac przy wymianie pokrycia wieży oraz sygnaturki:

- Rozebranie istniejącego pokrycia z blachy. Wymianę pokrycia należy prowadzić fragmentami, w celu zapobieżenia możliwości zalania obiektu wodami opadowymi. Odkrytą połączyć dachu należy zabezpieczyć plankami.
- Demontaż deskowania w celu umożliwienia naprawy konstrukcji więźby.
- Naprawa zniszczonych elementów więźby do których będzie dostęp po odkryciu dachu, zgodnie z opisem w poprzedniej części dotyczącej więźby dachowej oraz projektem konstrukcyjnym.
- Zabezpieczenie fragmentów więźby do których będzie dostęp po odkryciu dachu przed czynnikami biologicznymi i pożarem poprzez nasączenie preparatem Ocean 441 B w wersji bezbarwnej lub równoważnym oraz preparatem owadobójczym.
- Wymiana deskowania z desek impregnowanych bezbarwnie o grubości zgodnej z istniejącym. W obszarze króla nie wykonywać deskowania na szerokości około 20 cm w celu zapewnienia możliwości wentylacji poddasza wieży.
- Impregnacja deskowania.
- Renowacja zwieńczenia wieży i sygnaturki, tj.:
 - demontaż krzyża, kuli i obróbki,
 - naprawa istniejącego króla,
 - renowacja istniejącego krzyża,
 - wykonanie obróbki króla z blachy cynkowo-tytanowej, łącznie z profilowanymi gzymsami,
 - przeprowadzić renowację i naprawy kuli, wykonać złączenia na kuli złotem płatkowym w technice na mikstion oraz zabezpieczyć powierzchnię złota warstwą werniksu (Palaroid B-82 w alkoholu i acetonie),
 - zamontować kulę pod krzyżem,
 - wykonać uszczelnienie między krzyżem a kulą w postaci nasuniętego stożka wykonanego z blachy miedzianej, mocowanego do krzyża przy pomocy nierdzewnej obejmy,
 - wymienić istniejącą instalację odgromową, na uchwytych nierdzewnych, mocowanych do rąbków.
- Ułożenie na deskowaniu maty strukturalnej na membranie pod blachę AIR-Z firmy Rheinzink lub równoważnej. Mata ta ma zapewnić przestrzeń pomiędzy blachą a zaimpregnowanym deskowaniem, ze względu na możliwość niekorzystnego oddziaływanie środków impregnujących deski na blachę cynkowo-tytanową.
- Montaż impregnowanej listwy na narożach w celu wywinienia pokrycia dachu, na tzw. obcą listwę (wieża)
- Wykonanie obróbki okapowej/pasa zaczepowego oraz obróbki narożnej z blachy cynkowo-tytanowej grubości minimum 0,7 mm. Wszystkie obróbki mogą być mocowane wyłącznie gwoździami odpornymi na korozję.
- Ułożenie na pości pokrycia formatkami z blachy j.w. odtwarzając istniejące pokrycie lub montaż na całości blachy w formatkach karo.
- Wykonanie pokrycia elementów profilowanych tj. gzymsów, słupów, itp. blachą j.w. metodą falcowania.
- Zapewnić możliwość wentylacji poddasza. Na wieży i sygnaturce w miejscach zaznaczonych na rysunku wykonać żaluzje wentylacyjne z blachy cynkowo-tytanowej wraz z osłoną z siatki odpornej na korozję o oczku 15-20 mm. Zabudowę wykonać w sposób nie utrudniający wentylacji poddasza. Sposób wykonania uzgodnić z projektantami po ustawieniu rusztowań.

- Wymienić istniejącą instalację odgromową, na uchwytych nierdzewnych, mocowanych do rąbków.

7.2. Sufit.

Planuje się przeprowadzenie remontu sufitu w obszarze nawy i prezbiterium wykonanego obecnie w postaci tynku na trzcinie, przymocowanego do deskowania. Ze względu na brak dostępu nie ma możliwości określenia stanu technicznego sufitu. Możliwość taka powstanie po ustawieniu rusztowań. Ze względu na widoczne spękania zakładać należy, że konieczne będzie wykonanie miejscowych lub większych napraw tynków i podsufitki. Po ustawieniu rusztowań możliwe będzie również wykonanie niezbędnych badań stratygraficznych warstw malarskich oraz badań na obecność polichromii. Wyniki tych badań będą w ostateczności wyznaczać możliwe kierunki prowadzenia napraw.

Zakres planowanych prac:

- Ustawienie rusztowań.
- Wykonanie badań stratygraficznych warstw malarskich na tynkach sufitu oraz badań na obecność polichromii. UWAGA: Wyniki badań na obecność polichromii określą możliwe kierunki przeprowadzenia naprawy sufitu, tj. w przypadku odnalezienia pod obecną warstwą malarską polichromii, konieczna będzie korekta sposobu prowadzenia prac opisanego poniżej, w uzgodnieniu z nadzorem autorskim i konserwatorskim. Konieczne może być wówczas prowadzenie zachowawczej naprawy tynku, bez jego usuwania lub repozycja fragmentów tynków z polichromiami (demontaż zachowawczy, renowacja i ponowny montaż).
- Określenie zasięgu występowania odparzeń, rozwarstwień tynku metodą ostukiwania.
- Warstwy malarskie z tynków przeznaczonych do pozostawienia usunąć metodą termopary przy użyciu odpowiedniego agregatu, z możliwością regulacji ciśnienia. Dodatkowo należy zastosować detergent. Podczas oczyszczania omijać obszary tynków z ewentualną polichromią.
- Oczyszczone tynki należy w całości profilaktycznie zdezynfekować, aby zapobiec rozwojowi mikroflory i mikroorganizmów.
- Powierzchnie tynków o słabszych własnościach technicznych, przeznaczone do pozostawienia, należy wzmocnić poprzez naniesienie wodnego roztworu środka krzemianowego np. Sylitolkonzentrat 111 firmy Caparol lub Silikatfestiger firmy Remmers.
- Ubytki i rysy tynku po poszerzeniu uzupełnić zaprawą mineralną wapienno – piaskową z dodatkiem wody zarobowej z rozcieńczonego preparatu akrylowego Ceresit CT17 (proporcja 1 cz. CT17 : 5 części wody). W szczególności czynność ta dotyczy tynków w obszarze występowania polichromii.
- Ostrożne odkucie spękanych, odparzonych od podłoża tynków.
- Sprawdzenie stanu podsufitki z trzciny znajdującej się pod tynkami. Zdemonstrowanie uszkodzonych fragmentów.
- Sprawdzenie stanu podsufitki z desek, w szczególności stanu elementów mocujących deskowanie do belek drewnianych stropu. Przeprowadzić niezbędne naprawy deskowania i następnie wykonać jego impregnację przed czynnikami biologicznymi i pożarem. Domocować deskowanie do belek stropowych wkrętami odpornymi na korozję.
- Zamontować na deskowaniu siatkę tynkarską Stucanet SH, jako nośnik tynku. Jest to lekka siatka z drutu ocynkowanego 1,5 mm, o wymiarach oczek 38x50 mm. W siatkę

wpleciony jest perforowany wodoodporny karton, zapewniający tynkowi przyczepność.

- Wykonać tradycyjne tynki wapienne na suficie tynkiem robionym ręcznie na budowie (piasek, wapno, mączka trasowa w proporcji 3:1:0,5 cz.). Dopuszcza się także zastosowanie gotowych tynków mieszanych fabrycznie np. RenoPutz lub TrassPutz firmy Optolith, uziarnienie dobrane do istniejących tynków.
- Przetrzeć tynki wapienną szpachlą mineralną. Nie przecierać tynków w obszarze ewentualnych polichromii. Fakturę tynku dostosować do oryginalnego tynku.
- Wykonać powłoki barwne w kolorze wybranym komisyjnie na podstawie przeprowadzonych badań. Do malowania zastosować farby żolowo-krzemianowe firmy Keim.

Informacja dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w trakcie prowadzenia remontu konserwatorskiego dachu zabytkowego kościoła p.w. św. Bartłomieja Apostoła w Dobryszycach.

Kategoria obiektu budowlanego: X

Adres inwestycji: ul. Wolności 1,
97-505 Dobryszyce
powiat radomszczański, woj. łódzkie.
obręb 4, działka nr ewid. 1971

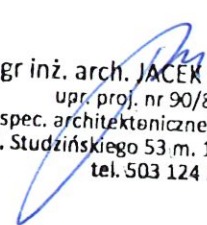
Inwestor: Parafia Rzymsko-Katolicka p.w. św. Bartłomieja Apostoła,
ul. Wolności 1, 97-505 Dobryszyce
powiat radomszczański, woj. łódzkie.

Jednostka projektowania: Biuro Budownictwa,
95-020 Stróża, ul. Tenisowa 34

Zespół autorski:

Architektura:

mgr inż. arch. Jacek Sokołowski upr. proj. nr 90/83/WML

mgr inż. arch. JACEK SOKOŁOWSKI
upr. proj. nr 90/83 WML
w spec. architektonicznej bez ograniczeń
ul. Studzińskiego 53 m. 14, 91-498 Łódź
tel. 503 124 290

Zagadnienia konserwatorskie:

mgr inż. Bogdan Mincikiewicz upr. konserwatorskie nr 13/97

mgr inż. Bogdan Mincikiewicz
- upr. bud. 359/94/WŁ
- upr. do prowadzenia robót w obiektach
architektury zabytkowej nr 13/97

październik 2020 r.

1. Zakres robót dla całego zamierzenia budowlanego oraz kolejność realizacji poszczególnych robót.

Roboty obejmują remont konserwatorski dachu zabytkowego kościoła p.w. św. Bartłomieja Apostoła w Dobryszycach.

Całość zamierzenia składa się z :

- robót przygotowawczych obejmujących przygotowanie placu budowy,
- naprawy więźby dachowej oraz wymiany pokrycia dachu,
- robót blacharskich,
- naprawy sufitu.

2. Wykaz istniejących obiektów na działce.

Na działce zlokalizowany jest kościół, wolnostojąca dzwonnica, budynek plebanii wraz z zabudowaniami gospodarczymi.

3. Wskazanie elementów zagospodarowania działki, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

- roboty budowlane wykonywane w czynnym budynku kościoła.

4. Wskazania dotyczące przewidywanych zagrożeń występujących podczas realizacji robót budowlanych, określających skalę i rodzaje zagrożeń oraz miejsce na działce, czas ich wystąpienia.

- naprawa więźby dachowej i wymiana pokrycia dachu /praca na wysokości/.
- transport materiałów rozbiórkowych i materiałów budowlanych /praca na wysokości, możliwość przeciążenia rusztowań/.

5. Wskazania sposobu prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych.

Pracownicy zatrudnieni przy robotach budowlanych podlegają obowiązkowemu szkoleniu BHP oraz badaniom lekarskim zgodnie z odpowiednimi przepisami.

Wykonawca przed przystąpieniem do realizacji, zobowiązany jest opracować instrukcję bezpiecznego wykonywania robót i zaznaczyć z nią pracowników.

6. Wskazania środków technicznych i organizacyjnych, zapobiegających niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia lub w ich sąsiedztwie, w tym zapewniających bezpieczną i sprawną komunikację, szybką ewakuację na wypadek pożaru, awarii i innych zagrożeń.

Opracowanie harmonogramu dostaw transportu budowy i produkcji umożliwiającego sprawną komunikację bieżącą i na wypadek zagrożeń oraz ograniczającego potrzebę składowania materiałów.

Wyгородzenie terenu budowy w sposób uniemożliwiający dostęp osób postronnych. Ogrodzenie pełne, h min. = 1.50 m + tablica informacyjna z wykazem adresów i telefonów zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem. Zapewnić właściwe oświetlenie terenu budowy.

Wygrodzenie barierami ochronnymi lub taśmą i oznakowanie tablicami ostrzegawczymi stref niebezpiecznych.

Prace mogą wykonywać wyłącznie pracownicy posiadający aktualne badania lekarskie. Poszczególne prace mogą wykonywać pracownicy posiadający odpowiednie kwalifikacje i uprawnienia do obsługi sprzętu.

Przed przystąpieniem do realizacji prac szczególnie niebezpiecznych należy odpowiednio przeszkolić pracowników, ze szczególnym uwzględnieniem stosowania bezpiecznych metod pracy.

Pracownicy budowy zobowiązani są do stosowania środków ochrony indywidualnej: kasków, odzieży i obuwia roboczego oraz szelek i pasów bezpieczeństwa.

Maszyny, urządzenia i sprzęt podlegający dozorowi technicznemu powinny posiadać dokumenty uprawniające do ich eksploatacji. Należy przestrzegać parametrów użytkowania maszyn i urządzeń / dopuszczalna nośność, udźwig, ciśnienie, temperatura itp/ Ruchome części maszyn muszą być wyposażone w osłony zapobiegające wypadkom.

Rusztowania i drabiny muszą być atestowane spełniać wymogi PN.

Ich eksploatacja możliwa jest tylko po komisyjnym odbiorze i zapisie w Dzienniku Budowy.

Rusztowania powinny mieć informację o maksymalnym, dopuszczalnym obciążeniu.

Rusztowania typowe winny posiadać stosowny atest wytwórni zaś montaż powinien być wykonany zgodnie z instrukcją.

Rusztowania nietypowe wykonać zgodnie z projektem.

Montaż i rozbiórkę rusztowań winni prowadzić pracownicy odpowiednio przeszkoleni, przy wykonywaniu robót na wysokości pracownicy powinni być zabezpieczeni pasami ochronnymi i linką mocowaną do stałych elementów konstrukcji.

Zabrania się ustawiania i rozbiórki rusztowań o zmroku bez zapewnionego oświetlenia, w czasie gęstej mgły, opadów deszczu i śniegu, podczas burzy i wiatru o szybkości ponad 5m /s. Wchodzenie i schodzenie z rusztowań powinno odbywać się w miejscach do tego przeznaczonych.

Podłoże, na którym ustawia się rusztowania powinno zapewniać jego stabilność.

Nośność urządzenia do transportu materiałów na wysięgnikach mocowanych do konstrukcji rusztowania nie może przekraczać 150.0 kg.

Rusztowanie z rur stalowych powinno mieć instalację odgromową oraz uziemienie.

Rusztowanie szczelnie osłonić siatką.

Zrzucanie elementów rozbieranych rusztowań jest zabronione.

Stanowiska robocze znajdujące się powyżej 2.0 m nad poziomem terenu powinny być zabezpieczone barierkami o wysokości 1.10 m i deską krawężnikową o wysokości 15 cm od poziomu podłogi stanowiska.

W miejscach zagrożonych spadaniem przedmiotów należy wyznaczyć strefę niebezpieczną, odpowiednio ją ogrodzić i oznakować. Strefa $s=1/10$ wysokości, nie mniej niż 6.0 m.

Strefę niebezpieczną należy oznakować i ogrodzić poręczami bądź zabezpieczyć daszkiem ochronnym. Daszek powinien być na wysokość nie mniejszej niż 2.4 m od terenu ze spadkiem 45 stopni.

Drabiny zabezpieczyć przed przesuwaniem się po podłożu. Ustawiać pod kątem 65 -75°. Drabina powinna wystawać co najmniej 0.75 m ponad krawędź płaszczyzny wejścia.

Przy montażu elementów za pomocą sprzętu mechanicznego należy stosować odpowiednie typy zawiesi, nie przekraczać dopuszczalnych obciążeń zawieszanymi elementami.
Przed podniesieniem dokonać zewnętrznych oględzin elementu.
Należy stosować liny kierunkowe.
Prawidłowo zaczepiać haki i zawiesia.
Kontrolować prawidłowość zawieszenia po podniesieniu elementu na wysokość 0.5 m.
Zachować strefy bezpieczeństwa i używać prawidłowych sygnałów porozumiewawczych.
Prace prowadzić przy dogodnych warunkach pogodowych.

7. Podstawa prawna

Dz. U. 03.169.1650 – j.t. Rozp. 1997 09 26

Ogólne przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy.

Dz. U. 03.47.401 Rozp. 2003 02 06

Bezpieczeństwo i higiena pracy podczas wykonywania robót budowlanych.

Dz. U. 02. 191. 1596 Rozp. 2002 10 30

Minimalne wymagania dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie użytkowania maszyn przez pracowników podczas pracy.

Dz. U. 02. 108. 953 Rozp. 2002 06 26

Dziennik budowy, montażu i rozbiórki, tablica informacyjna oraz ogłoszenie zawierające dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia.

Dz. U. 01. 118. 1263. Rozp. 2001 09 20

Bezpieczeństwo i higiena pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych.

Dz. U. 98. 115. 744. Rozp. 1998. 07. 28.

Ustalanie okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy oraz sposób ich dokumentowania, a także zakres informacji zamieszczanych w rejestrze wypadków przy pracy.

Dz. U. 96. 69. 332. Rozp. 1996. 05. 30.

Przeprowadzanie badań lekarskich pracowników, zakres profilaktyczny opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczenia lekarskie wydawane do celów przewidzianych w Kodeksie Pracy.

Dz. U. 96. 62. 285. Rozp. 1996.05.28

Szczegółowe zasady szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.

**Projekt remontu konserwatorskiego dachu zabytkowego kościoła
p.w. św. Bartłomieja Apostoła w Dobryszycach.**

Informacja o obszarze oddziaływania obiektu.

Kategoria obiektu budowlanego: X

Adres inwestycji: ul. Wolności 1,
97-505 Dobryszycy
powiat radomszczański, woj. łódzkie.
obręb 4, działka nr ewid. 1971

Inwestor: Parafia Rzymsko-Katolicka p.w. św. Bartłomieja Apostoła,
ul. Wolności 1, 97-505 Dobryszycy
powiat radomszczański, woj. łódzkie.

Jednostka projektowania: Biuro Budownictwa,
95-020 Stróża, ul. Tenisowa 34

Projektant:

mgr inż. arch. Jacek Sokołowski upr. proj. nr 90/83/WMŁ

mgr inż. arch. JACEK SOKOŁOWSKI
upr. proj. nr 90/83 WMŁ
w spec. architektonicznej bez ograniczeń
ul. Studzińskiego 53 m. 14, 91-498 Łódź
tel. 503 124 290

październik 2020 r.

Stosownie do artykułu 3 ust 20 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku prawo budowlane (Dz.U. 2020.471) ilekroć w ustawie jest mowa o obszarze oddziaływania obiektu - należy przez to rozumieć teren wyznaczony w otoczeniu obiektu budowlanego na podstawie przepisów odrębnych, wprowadzających związane z tym obiektem ograniczenia w zabudowie tego terenu.

Stosownie do artykułu 20 ust.1 pkt 1c ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku prawo budowlane (Dz.U. 2020. 471) do podstawowych obowiązków projektanta należy: określenie obszaru oddziaływania obiektu.

Stosownie do paragrafu 6 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dn. 13.09. 2018 r. (t.j. Dz.U. z 2018 r.poz. 1935) w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego: dopuszcza się oprawę projektu budowlanego w tomy obejmujące: projekt zagospodarowania działki lub terenu, oświadczenie, o którym mowa w art. 34 ust. 3 pkt 3 ustawy oraz informację o obszarze oddziaływania obiektu.

Roboty obejmują remont konserwatorski dachu zabytkowego kościoła p.w. św. Bartłomieja Apostoła w Dobryszycach.

W/w remont nie powoduje zmiany sposobu zagospodarowania terenu i użytkowania remontowanego obiektu budowlanego oraz nie zmienia jego formy architektonicznej, a także nie jest zaliczony do przedsięwzięć wymagających przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.

Obszar objęty oddziaływaniem remontowanego budynku mieści się w granicach działki nr ewid. 1971, zlokalizowanej przy ul. Wolności 1 w miejscowości Dobryszyce.

